

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/223/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825200879
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3825200879.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov – matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F., t. č. G. H. F., I. a otec: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, E. F., o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 12P/22/2025-115 zo dňa 5. júna 2025, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu m e n í tak, že matka je povinná na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX prispievať zvýšeným výživným v sume 145 eur mesačne počnúc dňom 24.02.2025 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Zameškané výživné za obdobie od 24.02.2025 do 28.10.2025 v sume 204,46 eur povoľuje matke splácať v mesačných splátkach po 5 eur, splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok.

Tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11P/10/2021-69 zo dňa 24.06.2021 vo výroku o výživnom.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie, ďalej aj ako „okresný súd“ rozsudkom č. k. 12P/22/2025-115 zo dňa 5. júna 2025 rozhodol tak, že: I. Mení rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11P/10/2021-69, zo dňa 24.6.2021 tak, že: Matka, C. D., nar. XX.X.XXXX, je povinná, počnúc dňom 24.2.2025, platiť na výživu maloletého A. B., nar. XX.X.XXXX, mesačne sumu 210 eur k rukám otca, B. B., nar. X.X.XXXX, mesačne vždy vopred, najneskôr do 15. dňa kalendárneho mesiaca, za ktorý sa výživné poskytuje.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 24.02.2025 do vyhlásenia tohto rozhodnutia vo výške 286 eur, povoľuje súd matke zaplatiť v 15 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do úplného zaplata celj dlžnej sumy, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celj dlžnej sumy v prípade nezaplata jednej zo splátok riadne a včas, s tým, že prvú splátku matka zaplatí v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. 1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom podaným dňa 24.02.2025 otec žiadal, aby súd zvýšil matke vyživovaciu povinnosť na maloletého, počnúc dňom podania návrhu, z pôvodnej určenej výšky 120 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne. 1.2 Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnemu záveru, že je potrebné čiastočne zvýšiť matke jej vyživovaciu povinnosť voči maloletému, a teda, že návrh otca je čo do základu

podaný dôvodne. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky (rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 11P/10/2021-69 zo dňa 24.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.08.2021 zvýšil súd matke, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, vyživovaciu povinnosť z pôvodnej určenej sumy na sumu 120 eur mesačne) uplynuli už takmer 4 roky. Kým v čase poslednej úpravy bol maloletý žiakom X. ročníka základnej školy, navštevoval hudobný krúžok a venoval sa futbalu, v súčasnosti už navštevuje vyššiu stupeň základnej školy a to X. ročník. Už len z týchto dôvodov náklady u maloletého čiastočne stúpili. V súvislosti s jeho vekom sú zvýšené náklady aj na oblečenie, stravu, hygienu a kultúrne vyžitie. Navyše, maloletý sa t. č. už v rámci futbalového klubu venuje aktívne futbalu, v súvislosti s čím má zvýšené náklady súvisiace so zabezpečením športového oblečenia, kopačiek, cestovného na tréningy a zápasy, ktoré náklady hradí výlučne otec. Priemerné mesačné náklady u maloletého predstavujú minimálne sumu 477 eur, pričom s pomernými nákladmi na bývanie (60 eur) sumu 537 eur. Od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky sa náklady u maloletého zvýšili minimálne o sumu 237 eur mesačne (v čase poslednej úpravy otec deklaroval náklady u maloletého vo výške asi 300 eur mesačne). Matka výdavky na maloletého nenamietala, okrem výdavkov na hygienu, ktoré však podľa názoru súdu vzhľadom na vek maloletého a skutočnosť, že sa aktívne venuje športovým aktivitám, zodpovedajú realite. Od poslednej úpravy výživného na maloletého sa majetkové pomery rodičov nezmenili, títo sú nemajetní. Tak ako v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky voči maloletému, i v súčasnosti majú rodičia vyživovaciu povinnosť len k synovi. Už v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky voči maloletému bola táto nezamestnaná, bez akéhokoľvek príjmu, pričom nebola ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. V súčasnosti nemá zabezpečené žiadne bývanie, zdržiava sa na salaši. Tu je jej umožnené žiť, poskytovaná strava a zabezpečené hygienické potreby, všetko za ňou vykonanú pomocnú prácu v prospech salaša. Ako vyučená predavačka ani v súčasnosti nikde nepracuje, nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a hoci na pojednávaní tvrdila, že si prácu hľadá, nepreukázala, že tomu tak naozaj je. Zo zoznamu voľných pracovných miest zverejnených na internetovej stránke profesia.sk vhodných aj pre matku je zrejmé, že je a už dávno v minulosti aj bolo v možnostiach matky sa zamestnať a mať pravidelný čistý mesačný príjem aspoň vo výške 700 eur mesačne (potenciálny príjem), z ktorého príjmu súd pri určení vyživovacej povinnosti matky vychádzal, a to aj napriek tomu, že táto je bez akéhokoľvek príjmu, nemajetná, bez úspor, v podstate odkázaná na pomoc inej osoby, pokiaľ ide o ubytovanie, stravu, zabezpečovanie aj jej ostatných osobných potrieb. Súd nespochybnil tvrdenie matky, že v súčasnosti má sťaženú možnosť zamestnať sa, že nemá vyriešenú bytovú otázku a v prípade nástupu do zamestnania by zrejme musela z miesta terajšieho ubytovania odísť a následne by si musela riešiť bytovú otázku. V tejto súvislosti však bolo potrebné prihliadnuť na to, že táto dlhodobo nerieši svoju situáciu, dlhodobo je nezamestnaná, nie je ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v konaní ani nepreukázala, že by si v minulosti prácu aj aktívne hľadala a tiež, že by sa snažila riešiť aj svoju bytovú otázku. Vyššie uvedený prístup matky k plneniu si svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému nemôže byť na jeho ujmu, navyše keď táto v súčasnosti neprejavuje o maloletého žiaden záujem a dokonca si neplní ani súdom jej určenú vyživovaciu povinnosť k nemu.

1.3 Vychádzajúc z vyššie zisteného skutkového stavu veci, prihliadajúc na súčasné majetkové pomery oboch rodičov (potenciálny príjem matky vo výške 700 eur mesačne, súčasný príjem otca vo výške do 1.100 eur mesačne), nevyhnutné náklady rodičov a odôvodnené potreby maloletého s prihliadnutím na jeho vek, návštevu školy a aktivity a na to, že rodičia ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemajú a matka sa o maloletého takmer nijako nezaujíma, s prihliadnutím na to, že mesačné potreby maloletého sú čiastočne kryté aj poberaním rodinných prídavkov otcom a vyplácaným mu daňovým bonusom na maloletého, považoval súd za primerané zvýšiť výživné od podania návrhu, t. j. od 24.02.2025 na sumu 210 eur mesačne. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Zb. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“.

1.4 Pokiaľ matka v priebehu konania ponechala na úvahe súdu, či doplní dokazovanie oboznámením sa s obsahom ňou dodatočne pripojených listín, ktorými by preukázala, že v minulosti ňou malo byť manipulované, konštatoval, že dokazovanie v naznačenom smere matkou by bolo neúčelné a nevhodné, nemajúce žiadny vplyv na konečné rozhodnutie vo veci. Ďalšie konanie vo veci preto už nevykonával.

1.5 Nedoplatok na výživnom predstavuje za obdobie od 24.02.2025 do 31.05.2025 sumu 286 eur, ktorú umožnil súd splácať matke v splátkach po 15 eur mesačne až do úplného zaplatenia celej dlžnej sumy v súlade s § 232 ods. 4 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“.

1.6 O náhrade trov konania účastníkov rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej „CMP“, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala matka odvolanie zo dňa 30.06.2025 navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jej výživné sa určuje v minimálnej zákonnej sadzbe 30 %

zo sumy životného minima, t. j. 40,20 eur mesačne alternatívne zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku (§ 368 ods. 2 CSP).

2.1 Nesprávne právne posúdenie veci videla v tom, že súd vychádzal z potencionálneho príjmu 700 eur, hoci nepreukázal, že je dobrovoľne nezamestnaná, bez bývania a s dlhodobými zdravotnými ťažkosťami, pričom objektívne nemá možnosť zamestnať sa za uvedenú mzdu. Čo sa týka vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie uviedla, že napriek jej žiadosti doplniť lekárske správy a potvrdenia o bývaní, súd dokazovanie odmietol ako nehospodárne, čím porušil § 186 CSP. Ignoroval, že bola hospitalizovaná v Nemocnici s poliklinikou H. – C. od 03.03.2017 do 22.03.2017 na psychiatrickom oddelení. Táto udalosť poukazuje na dlhodobý zdravotný problém, ktorý objektívne obmedzuje jej pracovnú schopnosť. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 186 CSP uložil súdu prvej inštancie povinnosť vyžiadať si kompletný chorobopis a prepúšťaciu správu z tejto hospitalizácie. Týmto dáva výslovný súhlas so získaním a spracovaním svojej zdravotnej dokumentácie z hospitalizácie v marci 2017 a v zmysle § 24 ods. 4 písm. f/ zákona o zdravotnej starostlivosti (č. 576/2004 Z. z. – poznámka odvolacieho súdu) žiada, aby odvolací alebo prvostupňový súd vyžiadal predmetný výpis od Nemocnice s poliklinikou H. – C.. Čo sa týka neúplného zistenia skutkového stavu, tak matka vytýkala súdu, že žiadnym spôsobom nezisťoval, prečo jej otec odopiera kontakt so synom, ktorý styk je základným právom oboch strán (článok 9 Dohovoru o právach dieťaťa). K odvolaniu pripojila potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 24.06.2025, z ktorého vyplýva, že bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 26.02.2025 do 08.05.2025 vrátane, od 10.02.2014 do 16.03.2014 vrátane, od 02.04.2007 do 03.06.2007 vrátane, od 14.04.2004 do 22.07.2004 vrátane, od 01.11.2002 do 31.10.2003 vrátane, od 11.11.1998 do 22.03.2001 vrátane, od 29.05.1991 do 01.04.1992 vrátane.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 09.07.2025 uviedol, že sa oboznámil s odvolaním matky, pričom zotrváva na svojich ústnych a písomných vyjadreniach v konaní. V záujme maloletého dieťaťa navrhuje rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 17.07.2025 uviedol, že matka si neplní vyživovaciu povinnosť odo dňa zverenia mu maloletého súdom do jeho starostlivosti, čo bolo dňa 31.08.2017, a tak bol nútený požiadať o náhradné výživné. Doposiaľ neprispela na syna žiadnu sumu. Zato však ako psychiatrický pacient, za ktorého sa vydáva, pozná dokonale všetky paragrafy, ktorými apeluje v odvolaní, len aby nemusela prispieť na výživu syna. To, že nikde nepracuje, lebo je chorá, nie je novinka. Ona nemá o prácu záujem, a už vôbec nie kvôli tomu, aby platila riadne výživné. O syna mala záujem do dňa veku jeho troch rokov, pokiaľ dostávala na neho peniaze, potom jej záujem skončil, láska aj povinnosť. Odvtedy je na syna finančne sám s pomocou náhradného výživného a jeho matky, u ktorej bývajú a ktorá mu so synom pomáha.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 23.07.2025 k vyjadreniu otca uviedol, že sa s ním oboznámil a zotrváva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 09.07.2025.

6. Matka vo vyjadrení zo dňa 31.07.2025 k vyjadreniu otca a kolízneho opatrovníka uviedla, že trvá v plnom rozsahu na odvolaní. Ako nové dôkazy dopĺňa psychologický posudok zo dňa 17.02.2023, čestné vyhlásenie o dočasnom bývaní a chronologický prehľad SMS správ adresovaných otcovi aj synovi so žiadosťou o styk. Ďalej žiada, aby súd vyžiadal z Nemocnice s poliklinikou H. – C. prepúšťaciu správu a chorobopis za hospitalizáciu. Týmto dáva výslovný súhlas na spracovanie svojich zdravotných údajov. Navrhla, aby odvolací súd 1. zmenil napadnutý rozsudok tak, že jej výživné určí vo výške 30 % životného minima, t. j. 40,20 eur, 2. odložil vykonateľnosť rozsudku do právoplatného skončenia, 3. uložil súdu prvého stupňa povinnosť prejednať úpravu styku, resp. spojil vec na spoločné konanie, 4. subsidiárne zrušil rozsudok a vec vrátil na nové konanie. Uviedla tiež, že si plne uvedomuje, že syn je zverený do osobnej starostlivosti otca, napriek tomu prejavuje úprimný záujem o pravidelný kontakt, verí, že riešenie v súlade s najlepším záujmom dieťaťa je možné iba vtedy, ak budú zohľadnené aj jej objektívne zdravotné a bytové podmienky. Podľa matky Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVaR“) Prievidza ako kolízny opatrovník nekonal objektívne a v súlade s § 31 ods. 5 zákona č. 305/2005 Z. z. (o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov – poznámka odvolacieho súdu) lebo nevykonal žiadne vlastné terénne šetrenie, nezhrmáždil podklady o skutočných potrebách maloletého, ani o prekážkach styku a jeho správa z 09.07.2025 je jediným dôkazom, ktorý predložil. Neobsahuje názor dieťaťa, nehodnotí zdravotný stav matky ani jej bytové podmienky a len formálne navrhuje potvrdiť rozsudok. Takýto postup je v rozpore so zákonnou

povinnosťou kolízneho opatrovníka objektívne zisťovať pomery dieťaťa a presadzovať jeho práva. Navrhuje, aby odvolací súd uložil ÚPVSaR doplniť podrobnú správu do 30 dní a zväžil ustanovenie iného kolízneho opatrovníka, ak úrad nedokáže zabezpečiť nestrannosť.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 19.08.2025 uviedol, že sa oboznámil s písomným vyjadrením matky v rámci odvolacieho konania, ktoré mu bolo doručené dňa 18.08.2025. V rámci konania zisťoval pomery maloletého, ako aj názor dieťaťa, o čom súdu zaslal správu listom dňa 04.03.2025. Na svojom vyjadrení zo dňa 09.07.2025, v ktorom sa vyjadroval k odvolaniu matky maloletého, zotráva.

8. Matka vo vyjadrení zo dňa 27.08.2025 uviedla, že v zmysle § 374 ods. 2 CSP oznamuje, že berie na vedomie doručené vyjadrenia a v plnom rozsahu zotráva na svojom odvolaní a všetkých pôvodných návrhoch a procesných žiadostiach.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a rozsudok okresného súdu zmenil (§ 388 CSP).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, bolo posúdiť, či súd rozhodol vecne správne keď napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť matky na maloletého zo sumy 120 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne počnúc od 24.02.2025.

11. Matka v odvolaní proti rozsudku okresného súdu namietala záver súdu, ktorý vychádzal u nej z potencionálneho príjmu 700 eur napriek tomu, že nie je dobrovoľne nezamestnaná, bez bývania a s dlhodobými zdravotnými ťažkosťami. Objektívne nemá možnosť zamestnať sa za uvedenú mzdu. Taktiež vytýkala súdu nevykonanie navrhnutého dokazovania ohľadom bývania a lekárskeho správ. Hospitalizácia od 03.03.2017 do 22.03.2017 na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou H. – C. poukazuje na dlhodobý zdravotný problém, ktorý objektívne obmedzuje jej pracovnú schopnosť. Napokon súd podľa nej žiadnym spôsobom nezisťoval, prečo jej otec odopiera kontakt so synom.

12. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane detí, tak aj na strane rodičov. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspievaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať naviac skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k dieťaťu.

13. Pokiaľ ide o určenie výživného na maloleté dieťaťa odvolací súd poukazuje na to, že Zákon o rodine neurčuje konkrétnu výšku výživného (okrem minimálneho, ktoré je každý rodič bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti povinný platiť), stanovuje iba kritériá, z ktorých má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti rodiča vychádzať. V § 62 ods. 1 Zákona o rodine je určený základ nároku dieťaťa na výživné od svojho rodiča až do doby, kým nie je schopné sám sa živiť a v odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je určená rodičom povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s výslovným zakotvením, že dieťa má

právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd prihliadať podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V § 62 ods. 5 prikazuje Zákona o rodine súdu, aby nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výšku výživného reguluje Zákona o rodine aj v § 75 ods. 1 odôvodnenými potrebami oprávneného.

14. Súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine pri rozhodovaní v danej veci vychádzal z porovnania pomerov v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloleté dieťa a súčasných pomerov na strane dieťaťa a na strane výživou povinnej matky, pričom dospel k záveru o dôvodnosti návrhu otca na zvýšenie výživného na maloleté dieťa i keď nie v rozsahu ním požadovanom. S prihliadnutím na potencionálny príjem matky v sume 700 eur za primerané považoval výživné v sume 210 eur mesačne.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo mal za to, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Správne tiež uzavrel, že v danej veci od posledného rozhodnutia o výživnom v r. 2021 uplynula doba 4 rokov a došlo k zmene pomerov na strane dieťaťa (v dôsledku veku a postúpenia do vyššieho ročníka základnej školy predstavujúcej II. stupeň) i rodičov. Keďže obsahu spisu nevyplýva, že matke, ktorá je nezamestnaná, bránili vážne zdravotné problémy, či iné závažné skutočnosti v tom, aby sa zamestnala, bolo potrebné vychádzať z toho, že matka by pri riadnom využívaní možností a schopností mohla dosahovať potencionálny príjem v sume 700 eur mesačne. Okresný súd preto správne prihliadal na potencionálny príjem matky teda príjem, ktorý ako rodič by (potencionálne) mohla dosahovať. Odvolací súd však pri potencionálnom prijme vychádzal z výšky minimálnej mzdy, ktorá od 01.01.2025 predstavuje sumu 663,50 eur. Výživné zvýšené okresným súdom ani pri potencionálnom prijme 700 eur nekorešponduje s Metodikou Ministerstva spravodlivosti SR pre výpočet výživného (tzv. tabuľkové výživné). Zohľadniac príjem matky (663,50 eur), životnú etapu dieťaťa (základná škola II. stupeň) by tak správne prislúchalo výživné vo výške 22 % t. j. v sume 145 eur. Pri výške zvýšeného výživného prihliadol odvolací súd aj na to, že časť potrieb dieťaťa je krytá rodinnými prídavkami v sume 60 eur mesačne ako finančnými prostriedkami, ktoré sú tiež určené na výdavky pre dieťa. Otec si vzhľadom na vek maloletého plní vyživovaciu povinnosť k nemu výkonom osobnej starostlivosti.

16. Odvolací súd neprihliadol na dôvody uvádzané matkou v odvolaní pre ktoré žiadala určiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa t. j. vo výške 40,20 eur mesačne dodávajúc tiež, že od 01.07.2025 je to však výška 38,92 eur (§ 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 168/2025 Z. z. o úprave súm životného minima). V prvom rade pokiaľ ide o jej námietku o nevykonaní dôkazov uvádza, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníkov nie je ani postupom, ktorým by účastníkom súd odňal možnosť konať pred súdom, pretože rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu (§ 185 ods. 1 CSP) nie účastníkovi konania. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia nevykonanie dôkazu odôvodnil a odvolací súd sa s jeho záverom stotožnil. Pokiaľ matka odvolaní poukazovala na svoj zdravotný stav a v ktorej súvislosti žiadala o zabezpečenie listín ohľadom jej hospitalizácie z r. 2017 je potrebné uviesť, že pre rozhodnutie súdu boli rozhodujúce skutočnosti, ktoré nastali po poslednom rozhodnutí o výživnom v r. 2021. Čo sa týka psychologického posudku z 17.02.2023 tento nebol matkou predložený ale znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatria č. 148/2015, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní dňa 08.08.2015. Z jeho záveru vyplýva, že matka po pôrode dieťaťa 17.03.2014 trpela prechodnou krátkodobou duševnou chorobou v zmysle choromyseľnosti – cirkumpartálnou psychózou (popôrodná alebo laktačná psychóza), v súčasnosti (ku dňu vypracovania znaleckého posudku t. j. 08.08.2015) netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyseľnosti. Okrem toho z obsahu spisu vyplýva, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 5P/25/2025 týkajúcom sa návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia matka pred kolíznym opatrovníkom dňa 08.08.2025 uviedla, že nie je v disperzári psychiatria a nemá predpísané užívanie liekov. Z toho dôvodu na tvrdenia a návrhy matky v odvolacom konaní odvolací súd neprihliadol. Napokon pokiaľ sa matka domáhala styku s maloletým je potrebné uviesť, že predmetom tohto konania bolo len konanie o návrhu otca na zvýšenie výživného.

17. Vzhľadom vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu, ktorý za správne zisteného skutkového stavu, nesprávne právne posúdil výšku zvýšeného výživného, preto zmenil tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť matky na maloletého z doterajšej sumy 120 eur na sumu 145 eur počnúc

dňom 24.02.2025 t. j. dňom podania návrhu na začatie konania (§ 77 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine), ktorú sumu je matka povinná zasielať k rukám otca maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. 18. Vzhľadom na zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku o výživnom došlo aj k zmene rozsudku vo výroku o zameškanom výživnom za čas od 24.02.2025 do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu t. j. 28.10.2025. Odvolací súd k výpočtu zameškaného výživného u maloletého dieťaťa dospel nasledovne: za čas od 24.02.2025 do 28.02.2025 – 4,46 eur (rozdiel medzi zvýšeným výživným 145 eur a naposledy rozhodnutým výživným 120 eur = 25 eur : 28 dní (mesiac február) x 5 dní = 4,46 eur) a od 01.03.2025 do 28.10.2025 v sume 200 eur (rozdiel medzi zvýšeným výživným 145 eur a naposledy rozhodnutým výživným 120 eur = 25 eur x 8 mesiacov). Zameškané výživné v celkovej sume 204,46 eur uložil matke zaplatiť v zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP v splátkach po 5 eur mesačne vzhľadom na jej pomery, spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. To znamená, že matka je tak povinná platiť zvýšené výživné 145 eur mesačne a splátku zameškaného výživného 5 eur mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a to pod stratou výhody splátok, t. j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane celý nedoplatok splatným naraz.

19. Týmto rozsudkom dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11P/10/2021-69 zo dňa 24.06.2021 vo výroku o výživnom.

20. Na záver odvolací súd apeluje na matku, aby vynaložila väčšie úsilie k zabezpečeniu si príjmu a aby si tak plnila vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. V opačnom prípade sa vystavuje aj možnému trestnému stíhaniu.

21. Vzhľadom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov konania (prvoinštančných aj odvolacích) nanovo a to podľa § 2 ods. 1 CMP a § 396 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa § 52, § 57 CMP rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný a neboli zistené ani dôvody pre použitie výnimky v zmysle ust. § 55 CMP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).